

UZASADNIENIE

Regionalny dyrektor ochrony środowiska zgodnie z delegacją ustawową zawartą w treści art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.) ustanawia w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. W tej sytuacji posiada również kompetencje do zmiany przedmiotowego aktu prawnego.

W dniu 30 kwietnia 2014 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku ustanowił zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Białogóra PLH220003. Zarządzenie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego dnia 19 maja 2014 r. poz. 1916. Weszło ono w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Już po wejściu w życie zarządzenia ustanawiającego plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Białogóra PLH220003 w ramach kontroli aktów prawa miejscowego ustanowionych przez wojewodę i organy niezespolonej administracji rządowej, Minister Środowiska, pismem DP-074-120/4203/14/JJ z dnia 24 lutego 2015 r. stwierdził uchybienia uzasadniające zmianę we własnym zakresie zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku.

W załączniku nr 5 do zarządzenia, dla przedmiotu ochrony 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, 2190 wilgotne zagłębienia międzywydmowe, 7110 torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą, 91D0 bory i lasy bagienne i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne, ustanowiono działania ochronne polegające na nielokalizowaniu nowych obiektów melioracji wodnych. Wskazano, iż *przedstawione działania ochronne ingerują w sposób niedozwolony w gospodarkę wodną poprzez ustanawianie w tym zakresie zakazów określonego działania. Zgodnie z art. 28 ust. 10 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, określającym zakres działań ochronnych planu zadań ochronnych, nie można ustanawiać zakazów określonego działania w tym akcie prawa miejscowego, ponieważ nie znajdują podstawy prawnej, tym samym wykraczają poza zakres przedmiotowy planu zadań ochronnych.*

W związku z powyższym, w treści projektu zarządzenia zmieniającego pominięto tę część działania ochronnego polegającego na nielokalizowaniu nowych obiektów melioracji wodnych. Natomiast pozostałą część działania przeformułowano na: „Stopniowe zamykanie sieci melioracyjnej poprzez dopuszczanie do naturalnych procesów zarastania i zamulania rowów, za wyjątkiem przeciwdziałania sytuacjom zagrożenia bezpieczeństwa ludzi lub mienia”. Zapis ten został ponownie przeredagowany w związku z uwagami złożonymi przez Klub Przyrodników. Potrzeba przeformułowania omawianego zapisu wynika ze wskazań zawartych w piśmie GDOŚ DZP-WP.600.24.2014.ŁR z dnia 9 grudnia 2014 r., oraz opinii Departamentu Prawnego Ministerstwa Środowiska, w których określono, aby tam gdzie to możliwe zamieniać „bierny” sposób ochrony na „aktywny”. W omawianym wyżej przypadku nie ma możliwości przedstawienia działania w formie czynnej, gdyż jedynym sposobem eliminacji zagrożenia jakim są melioracje jest ich zaniechanie bądź ograniczenie w znacznym stopniu. Niemniej jednak działanie zostało przeformułowane tak, aby możliwie unikać zapisów wskazujących na potrzebę zaniechania działań.

W tym samym załączniku nowelizowanego zarządzenia, dla przedmiotów ochrony 2110 inicjalne stadia nadmorskie wydmy białych, 2120 nadmorskie wydmy białe, 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, 2190 wilgotne zagłębienia międzywydmowe, ustanowiono działania ochronne polegające na dostosowaniu gospodarki przestrzennej do wymogów ochrony siedliska poprzez nielokowanie obiektów budowlanych, w tym tymczasowych i innych służących rekreacji na plaży z dopuszczeniem lokalizowania urządzeń służących zachowaniu czystości tylko przy wejściach na plażę oraz poprzez wyłączenie części działki nr 361 z kategorii drogi publicznej oraz użytkowania. Minister Środowiska wskazał, iż *przedstawione zadania wykraczają poza zakres przedmiotowy działań ochronnych, określony w art. 28 ust. 10 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia o ochronie przyrody. Wiąże się to z przyznaną radzie gminy kompetencją do kształtowania gospodarki przestrzennej na terenie gminy, o czym stanowi art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.). Ustawodawca dopuścił możliwość ingerencji w zagospodarowanie przestrzenne w związku z funkcjonowaniem form ochrony przyrody. W przypadku obszarów Natura 2000 w planie zadań ochronnych możliwe jest ustalenie wskazań do zmian w istniejących dokumentach planistycznych na podstawie art. 28 ust 10 pkt 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. W związku z powyższym bezpośrednia ingerencja w zagospodarowanie przestrzenne ustanowiona w działaniach ochronnych, a nie we wskazaniach do zmian w istniejących dokumentach planistycznych, stanowi naruszenie kompetencji rady gminy oraz*

wykracza poza delegację ustawową określającą zakres przedmiotowy planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000.

Biorąc pod uwagę powyższe, z treści załącznika dotyczącego działań ochronnych, dla omawianych przedmiotów ochrony usunięte zostały ww. działania ochronne. Zapisy te, zgodnie z sugestią zawartą w załączniku 2 projektowanego zarządzenia zmieniającego, jako wskazania do zmian w istniejących dokumentach planistycznych.

Dla przedmiotów ochrony: 2120 nadmorskie wydmy białe, 2130 nadmorskie wydmy szare, ustanowiono działanie ochronne polegające na dostosowaniu gospodarki odpadami do wymogów ochrony siedliska poprzez usuwanie odpadów pozostawianych przez turystów. Minister Środowiska, zwrócił uwagę, iż przedstawione zadanie stanowi powtórzenie postanowień art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 z późn. zm.). Dany przepis przewiduje, iż posiadacz odpadów jest obowiązany do niezwłocznego ich usunięcia z miejsca nieprzeznaczonego do składowania lub magazynowania. Konsekwencją niepodjęcia ww. zadań, co do zasady, jest nakazanie posiadaczowi odpadów w drodze decyzji, wydanej przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, ich usunięcie. Zgodnie z § 118 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej: (Dz. U. z 2012 r. Nr 100, poz. 908) w rozporządzeniu nie powtarza się przepisów innych aktów prawa miejscowego. W związku z tym w planie zadań ochronnych, który jest aktem prawa miejscowego, nie powinno się powtarzać przepisów ustawowych. Z treści zarządzenia usunięto omawiane zapisy.

Dla przedmiotów ochrony: 7150 obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rynchosporion oraz 4010 wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym ustanowiono działanie ochronne polegające na ewentualnej zmianie SDF. Analizując powyższe Minister Środowiska wskazał, iż w związku z brakiem uprawnień regionalnych dyrektorów ochrony środowiska do samodzielnego dokonywania zmiany SDF, przedstawione zadanie nie będzie mogło być skutecznie wykonane. Z uwagi na jego fakultatywny charakter, który wynika z zastosowania stwierdzenia „ewentualna”, dane bezskuteczne działanie należy uznać za zbędne. Zgodnie z uwagą, z treści zarządzenia, dla siedlisk 7150 i 4010 usunięte zostały działania polegające na ewentualnej zmianie SDF.

Ponadto, w załączniku nr 5 obowiązującego zarządzenia, a nr 1 zmieniającego, w części dotyczącej działań ochrony czynnej siedlisk przyrodniczych, dla siedliska 2140 działanie polegające na dostosowaniu gospodarki leśnej do wymogów ochrony siedliska poprzez niezalesianie płatów siedliska przeformułowano na działanie o treści: „Zapobiegnięcie zakłóceniom procesów naturalnej dynamiki płatów siedliska poprzez niedopuszczenie do ich zalesiania”, tak aby zgodnie z pismem GDOŚ DZP-WP.600.24.2014.ŁR z dnia 9 grudnia 2014 r., oraz opinią Departamentu Prawnego Ministerstwa Środowiska, gdzie to możliwe zamieniać „bierny” sposób ochrony na „aktywny”. W omawianym wyżej przypadku nie ma możliwości przedstawienia działania w formie czynnej, gdyż jedynym sposobem eliminacji zagrożenia polegającego na zalesianiu terenów otwartych, jest ich niezalesianie. Niemniej jednak działanie zostało przeformułowane tak, aby możliwie uniknąć zapisów wskazujących na potrzebę zaniechania działań.

Zgodnie z ww. uwagą, dla siedliska 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, przeformułowano treść działań polegających na dostosowaniu gospodarki leśnej do wymogów ochrony siedliska, zamieniając „bierny” sposób ochrony na „aktywny”.

W ww. załączniku, w części dotyczącej monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji działań ochronnych przeredagowano treść części działań, tak by jasno wskazywała, iż monitoring stanu siedliska należy prowadzić na podstawie PMS GIOŚ, w terminach zgodnych z metodyką określoną dla poszczególnych siedlisk.

W ramach prac Zespołu Lokalnej Współpracy, do tut. organu wpłynęło pismo Klubu Przyrodników z dnia 18 maja 2015 r., w którym przedstawiono stanowisko w sprawie projektu zmian planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Białogóra PLH220003. W piśmie tym zgłoszono następujące uwagi:

1. Zgodnie z art. 28 ust 5 zdanie ostatnie ustawy o ochronie przyrody, plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt. Ustawodawca przyjął, że plan zadań ochronnych sporządza się na czas określony, a przed upływem tego czasu można go zmienić tylko w okolicznościach określonych ustawą. Intencją takiego zapisu była ochrona trwałości ustanowionego planu. Przepis ten uniemożliwia dokonanie zmiany planu za-

dań ochronnych z innych przyczyn, jak również ujęcie w zarządzeniu zmieniającym zmian wynikających z innych przyczyn.

Ewentualnie, dopuszczalna mogłaby być zmiana mająca na celu usunięcie takich wad prawnych aktu prawa miejscowego, które mogłyby prowadzić do jego uchylecia. Niedopuszczalne są jednak inne zmiany.

Uważamy że przedstawiona propozycja zmiany zarządzenia wykracza poza ten zakres, a tym samym jest niezgodna z delegacją ustawową do zmiany PZO.

Odpowiadając na powyższe, RDOŚ w Gdańsku wyjaśnia, iż zmiany przedmiotowego planu zadań ochronnych są konsekwencją kontroli aktów prawa miejscowego ustanowionych przez wojewodę i organy niespolonej administracji rządowej, w wyniku której, Minister Środowiska, pismem DP-074-120/4203/14/JJ z dnia 24 lutego 2015 r. stwierdził uchybienia uzasadniające zmianę we własnym zakresie zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Białogóra PLH220003. Niniejszy projekt i zmiana ma na celu usunięcie niezgodności i uchybień wskazanych przez Ministra Środowiska. W opinii organu, cytowane przez Klub Przyrodników drugie zdanie art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.), nie przesądza, że potrzeba ochrony siedlisk i gatunków jest **jedyną i wyłączną** przesłanką dokonania ww. zmiany, w szczególności ustawodawca nie wskazuje wyraźnie, że pzo może być zmieniony wyłącznie wtedy, kiedy wynika to z ww. potrzeby. Oznacza, to, z pewnym zastrzeżeniem, że wystąpienie ww. okoliczności można uznać za jedną z możliwych przesłanek warunkujących zmianę pzo, a tym samym, że system przepisów prawnych może bezpośrednio, albo pośrednio wskazywać także inne sytuacje umożliwiające dokonanie stosownych modyfikacji planu. Stanowisko to potwierdza interpretacja Departamentu Prawnego Ministerstwa Środowiska (pismo GDOŚ, DZP-WP.024.1.2015.ŁR z dnia 13 lutego 2015 r.).

- 2. Uwagi Ministerstwa Środowiska są przesłanką do sporządzenia i ustanowienia planu ochrony dla obszaru, po wykonaniu prac uzupełniających stan wiedzy. W planie ochrony bezsprzecznie można zawrzeć warunki dotyczące gospodarki wodnej i gospodarki przestrzennej, które są potrzebne dla ochrony obszaru, a których ujęcie w PZO kwestionuje Minister. Wnosimy więc o wskazanie potrzeby sporządzenia planu ochrony, w ciągu 5 lat.*

Odpowiadając na powyższe, w ocenie RDOŚ w Gdańsku nie ma przesłanek do sporządzania planu ochrony dla obszaru Natura 2000 Białogóra. Podkreślenia wymaga fakt, iż jedno z najcenniejszych elementów przyrodniczych obszaru znajdują się w granicach rezerwatów przyrody „Białogóra” i „Babnica”, które posiadają już obowiązujące plany ochrony i zabezpieczają w dodatkowym zakresie, siedliska przyrodnicze występujące na terenie obszaru Natura 2000.

- 3. Nasze doświadczenia wskazują, że dla ochrony siedlisk hydrogeniczných niewystarczający jest stopniowy proces spontanicznego zarastania rowów. Nawet zarośnięte rowy, przez większość roku nie prowadzące wody, zwykle odprowadzają wodę w okresie wiosennym, co negatywnie wpływa na roczny bilans wodny siedliska.*

Dla prawidłowej oceny stanu siedlisk hydrogeniczných w zakresie uwodnienia, konieczna jest natomiast instalacja urządzeń rejestrujących poziom wody przez cały rok w sposób ciągły (np. raz na dobę). Okazjonalna ocena uwodnienia przewidziana w metodykach GIOŚ nie daje obrazu o zmienności uwodnienia w ciągu roku i tym samym nie jest wystarczająca dla oceny prawidłowości lub nieprawidłowości warunków wodnych siedliska.

Wnosimy więc o uzupełnienie działań ochronnych o zablokowanie (a nie tylko dopuszczenie do spontanicznego zarastania) rowów odwadniających, oraz o ciągłe monitorowanie uwodnienia, a nie tylko monitoring metoda GIOŚ raz na kilka lat.

Odpowiadając na powyższe, w ocenie tut. organu nie ma potrzeby blokowania rowów odwadniających oraz ciągłego monitorowania uwodnienia w przypadku siedlisk przyrodniczych 7110, 91D0 oraz 2190. Siedliska 7110 i 91D0 występują na terenie obszaru Natura 2000 objętym planem zadań ochronnych, a więc poza granicami rezerwatów przyrody „Białogóra” i „Babnica”, w bardzo niewielkim stopniu, a określone zagrożenia w postaci funkcjonujących rowów melioracyjnych są jedynie zagrożeniami potencjalnymi, których eliminacji i znacznemu ograniczeniu prawdopodobieństwa aby zagrożenia te stały się istniejące służy naturalny proces zarastania rowów. Podkreślenia wymaga, iż w przypadku ww. siedlisk, w planie ochrony rezerwatu przyrody „Białogóra” zaplanowano zarówno badanie poziomu wód gruntowych jak i

realizację budowy zastawek, które to, służyć będą ochronie wszystkich ww. siedlisk przyrodniczych.

4. *W stosunku do poprzedniego brzmienia zarządzenia, przy działaniu polegającym na dopuszczeniu do zarastania i zamulania się rowów, dopisano wyjątek „za wyjątkiem przeciwdziałania sytuacjom zagrożenia bezpieczeństwa ludzi lub mienia”. Zmiana ta nie wynika ani z wymogów legislacyjnych (uwag MŚ), ani z potrzeb ochrony siedliska. W dodatku podważa ona sens merytoryczny przepisu, gdyż zazwyczaj każde odmulanie i odnawianie rowów ma na celu jakąś „ochronę mienia” (zapobieganie „podtopieniom”, rzekomo „zbyt wysokiemu” uwilgotnieniu). Zapisanie takiego wyjątku w planie zadań ochronnych obszaru Natura 2000 jest niezgodne z przepisami prawa dotyczącymi obszarów Natura 2000 – wykonanie działań niekorzystnych dla ochrony obszaru, ale wynikających z potrzeby ochrony życia lub ze znaczącej i koniecznej potrzeby ochrony mienia ludzkiego jest możliwe, lecz w trybie określonym przez art 6.4 dyrektywy siedliskowej, do prawa polskiego transponowany jako art 34 ustawy o ochronie przyrody. Nie można więc przesądzać tego a priori. Wnosimy o pominięcie wskazanego fragmentu.*

Uwagę uwzględniono.

5. *Odnosnie załącznika 4, uważamy, że tu należy określić specyficzne dla obszaru cele dla poszczególnych siedlisk i gatunków. Aby cele były weryfikowalne i mierzalne, powinny opisywać stawiany za cel stan siedlisk/gatunków w możliwy do weryfikacji sposób, w szczególności określając konkretne wartości parametrów i wskaźników, a nie tylko odnosząc się do ocen stanu ochrony FV, U1 i U2. Mogą i powinny odnosić się także do elementów nie charakteryzowanych ogólnopolskimi wskaźnikami monitoringowymi, np. do występujących w obszarze gatunków typowych dla poszczególnych siedlisk, ich gatunków typowych, powiązań ekologicznych itp.*

Dla siedlisk wydmowych i wydmowo-leśnych, elementem celu powinno być m. in. (zwłaszcza, gdy chce się usunąć zapisy dotyczące przedmiotowych treści z listy działań ochronnych):

- *zachowanie naturalnego charakteru plaży i niezakłóconych procesów eolicznych na niej (bez stałych ani tymczasowych elementów infrastruktury) jako źródła zasilania piaskiem;*
- *wykluczenie antropogenicznej eutrofizacji i zanieczyszczenia;*
- *wykluczenie penetracji ludzkiej poza miejscami przejściami wyznaczonymi,*

Dla borów bazyńowych (2180), cel powinien obejmować ograniczenie antropopresji, w szczególności poprzez wyłączenie części działki nr 361 na odcinku od południowo – zachodniej granicy działki ewidencyjnej 23/1 do południowo- wschodniej granicy działki 9/1 z kategorii drogi publicznej oraz użytkowania.

Odnosząc się do powyższego, wyjaśnia się, iż omawiany załącznik nie został objęty zmianą w niniejszym projekcie zarządzenia. Wynika to z faktu, iż określone cele ochronne zostały sprecyzowane w sposób jasny i wystarczający. Przedstawione wyżej proponowane cele są de facto działaniami ochronnymi i nie stanowią treści, które mogą znaleźć się w załączniku nr 4 „Cele działań ochronnych”. Należy jednak zwrócić uwagę, że zapisy proponowane przez Klub Przyrodników znajdują odzwierciedlenie w treści aktu, w poszczególnych jego częściach - działaniach związanych z ukierunkowaniem ruchu turystycznego, edukacją, ochroną procesów naturalnych i wskazaniach do dokumentów planistycznych.

6. *Należy uzupełnić PZO o wskazania do zmian studium zagospodarowania przestrzennego – poprzez zapisanie w studium konieczności dostosowania zagospodarowania przestrzennego do potrzeb ochrony siedlisk w obszarze Natura 2000, w tym w szczególności:*
 - *wylączenia z kategorii drogi publicznej oraz z użytkowania części działki nr 361 na odcinku od południowo – zachodniej granicy działki ewidencyjnej 23/1 do południowo-wschodniej granicy działki 9/1,*
 - *braku możliwości lokalizacji infrastruktury (w tym tymczasowych budowli i tymczasowych obiektów budowlanych) na plażach.*

Dodatkowo, w opinii Klubu Przyrodników, należałoby w studium określić i wskazać, jako istotne uwarunkowanie zagospodarowania przestrzennego, maksymalną pojemność przyrodniczą plaż w Białogórze, zarówno w aspekcie dziennym, jak i w ciągu całego sezonu – tj. liczbę ludzi, jaka może korzystać z plaż (biorąc pod uwagę lokalizację dojsć do plaż, których sieć nie powinna być rozwijana, a może powinna być ograniczona) nie powodując negatywnego oddziaływania na przyrodę (nie tylko na przedmioty ochrony Natura 2000), ani nie powodując dyskomfortu przez międzyludzkie oddziaływania wzajemne i poczucie „zatłoczenia”. Należy też wskazać potrzebę zachowania odcinków plaży o niskim stopniu antropopresji (co najwyżej okazjonalnie penetrowanych przez ludzi) – na wsch. od Białogóry aż do ujścia Piaśnicy w Dębkach oraz na zach.

od Białogóry po Lubiatowo.

W/w uwarunkowania i potrzeby są istotnym uwarunkowaniem zagospodarowania przestrzennego, ponieważ powinny rzutować w szczególności na kształtowanie zabudowy w Białogórze oraz na kształtowanie sieci dróg publicznych i miejsc postoju pojazdów, a także przejść na plażę.

Planowanie przestrzenne Białogóry powinno nastąpić w formie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniającego w/w uwarunkowania, w szczególności ograniczającego rozwój zabudowy (i miejsc noclegowych) w Białogórze, a także nie prowokującego wzmożonej antropopresji przez lokalizację dróg i miejsc parkingowych.

Analizując powyższe niniejszy projekt zmiany zarządzenia pzo uzupełniono o załącznik opisujący wskazania do zmian w istniejących dokumentach planistycznych, gdzie dodano zapis, znajdujący się w obecnie obowiązującym zarządzeniu jako działanie ochronne dla siedliska 2190 o treści: „Dostosowanie gospodarki przestrzennej do wymogów ochrony siedliska poprzez wyłączenie części działki nr 361 na odcinku południowo-zachodniej granicy działki ewidencyjnej 23/1 do południowo-wschodniej granicy działki 9/1 z kategorii drogi publicznej oraz użytkowania”. Ponadto, informuje się, iż zapis mówiący o braku możliwości lokalizacji infrastruktury (w tym tymczasowych budowli i tymczasowych obiektów budowlanych) na plażach, znajduje się już w obecnie obowiązującym zarządzeniu, w załączniku nr 6 otrzymanym obecnie brzmienie jak załącznik nr 2, przy czym treść wskazanego zapisu nie ulega zmianie.

W kwestii określenia maksymalnej pojemności przyrodniczej plaż w Białogórze nie powodującej negatywnego oddziaływania na przyrodę, należy uwagę przyjąć za słuszną. Niemniej jednak wymaga to przede wszystkim wykonania badań ukierunkowanych na to zagadnienie, a ponadto pomimo określenia pojemności, rzeczywisty charakter wykorzystania terenu przez turystów jest nie do weryfikacji. Jedynym narzędziem w tym zakresie mogą być wskazania do dokumentów planistycznych wprowadzających nowe przyczółki zabudowy wyznaczające tereny do zagospodarowania turystycznego. Sama pojemność winna być brana także każdorazowo pod uwagę przy dokumentach planistycznych i związanych z nimi ocenami oddziaływania na środowisko.

7. *W ocenie skutków regulacji zbyt pochopnie uznano, że zarządzenie nie narusza przepisów dyrektywy siedliskowej.*

W naszej ocenie, zarządzenie w wersji zaproponowanej przez RDOŚ nie jest wystarczające do realizacji obowiązków wynikających z art. 6.2 i art. 6.1 dyrektywy siedliskowej, a wobec braku w systemie prawa polskiego innych środków skutecznej realizacji tych obowiązków, fakt ten stanowi naruszenie wskazanych przepisów dyrektywy.

W celu uzyskania rzeczywistej zgodności z przepisami w/w dyrektyw konieczne jest co najmniej skorygowanie projektu w sposób wskazany wyżej.

W opinii tut. organu cały akt dotyczy ochrony siedlisk stanowiących przedmiot ochrony w obszarze. Taka jest istota jego tworzenia. Nie można się zgodzić z wnioskiem Klubu Przyrodników, że tylko po uwzględnieniu zgłoszonych uwag, dokument będzie zgodny z założeniami.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zapewniono możliwość udziału osobom zainteresowanym i działającym w obrębie siedlisk w pracach nad tworzeniem projektu zmiany PZO. W tym celu zorganizowano jedno spotkanie dyskusyjne dnia 19 maja 2015 r. w Wejherowie, którego tematem były zapisy zmian w obowiązującym PZO.

Na spotkaniu tym zgłoszono m.in. następującą uwagę, iż w przypadku działania ochronnego określonego dla siedliska 2130 polegającego na usuwaniu największych samosiewów sosny z płatów siedliska, kiedy pokrycie drzewami wyniesie 50%, wniesiono aby rozważyć odstąpienie od takiego zapisu i ewentualne uwzględnienie go przy okazji opracowywania kolejnego planu zadań ochronnych lub zmiany, aby to nie największe osobniki sosny miały być usuwane, a młody nalot. Za zmianą taką przemawiają względy zarówno techniczne, jak i przyrodnicze, ponieważ zgodnie ze zgłoszoną uwagą usunięcie największych osobników sosny powoduje większą szkodę w środowisku, gdyż tworzą się wówczas otwarte powierzchnie bez pokrywy roślinnej (pod zacienioną sosną nie występuje roślinność), z których to, w wyniku działalności wiatru wywiewany będzie piasek. Zgodnie z powyższym zmieniono treść działania ochronnego, aby usuwać młody nalot sosny.

Zgłoszono także wątpliwość czy działania dotyczące monitoringu stanu ochrony siedliska 2130 nr 1 i 4 nie są tożsame. Działanie oznaczone numerem 1 polega na monitoringu abrazyj, za który odpowiedzialny ma być

Urząd Morski w Gdyni, działanie oznaczone numerem 4 to monitoring stanu siedliska na podstawie metodyki Państwowego Monitoringu Środowiska Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w którym to również bada się wskaźnik: „występowanie abrazji”, a jako podmiot odpowiedzialny wpisano RDOŚ w Gdańsku/UM w Gdyni (monitoring abrazji). Analizując powyższe, zmieniono podmiot odpowiedzialny za realizację działania nr 4, pozostawiając jedynie RDOŚ w Gdańsku oraz usuwając z działania treść „monitoring abrazji co 1-2 lata”. Ponadto, wyjaśnia się, iż monitoring stanu siedliska na podstawie PMS GIOŚ obejmuje szereg wskaźników, wśród których znajduje się również „występowanie abrazji”. Niemniej jednak, mimo powtórzeń działań w tym zakresie, w związku z tym, iż działanie nr 4 zaplanowano z częstotliwością „co 3 lata w lipcu od czwartego roku obowiązywania planu”, pozostawiono oba działania.

W kwestii działań dotyczących dostosowania gospodarki leśnej do wymogów ochrony siedliska zgłoszono uwagę, iż nierealnym jest pozostawianie w płatach siedlisk 2180 martwych i obumierających drzew o długości pnia >3m i grubości >30cm (o ile takie drzewa występują w drzewostanie) w ilości minimum 3 sztuki/ha oraz pozostawienie martwego drewna w ilości co najmniej 3% miąższości drzewostanu.

Przyjmując słuszność uwagi oraz fakt, iż obecnie znana jest metodyka monitoringu dla siedliska 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, która zakłada inne niż znajdujące się w obowiązującym pzo parametry związane z martwym drewnem, zmieniono w tym zakresie projekt zarządzenia, wpisując iż należy pozostawiać martwe i obumierające drzewa, aby były obecne w płatach siedliska. Ich ilość docelowo powinna kształtować się na poziomie wartości wskaźnika „<5 m³ ale obecne” lub powyżej 5 m³, co wynika wprost z metodyki monitoringu GIOŚ z 2013 r. dla siedliska 2180 w stanie niezadowalającym (U1), wskaźnik: „martwe drewno (łącznie zasoby)”.

Ponadto, informuje się, iż przed podjęciem wszelkich działań z zakresu zarówno ochrony czynnej, jak i monitoringu, w których, w kolumnie „podmiot odpowiedzialny za wykonanie działania” znalazł się zarówno RDOŚ w Gdańsku jak i Urząd Morski w Gdyni, wypracowany zostanie wspólnie schemat/plan realizacji działań, w którym określona zostanie odpowiedzialność za poszczególne etapy realizacji działań i wszystko co związane z realizacją zapisów pzo.

Informację o zamiarze przystąpienia do sporządzenia zmiany PZO zamieszczono na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Krokowa, Urzędu Gminy Choczewo, Starostwa Powiatowego w Pucku, Starostwa Powiatowego w Wejherowie oraz w prasie (Dziennik Bałtycki z dnia 14 maja 2015 r.).

Udział społeczeństwa w postępowaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.*) został zagwarantowany poprzez ogłoszenie informacji o możliwości zapoznania z projektem zmiany PZO oraz o możliwości składania uwag i wniosków do zmiany planu. Informacje powyższe zostały zamieszczone w formie obwieszczenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 8 września 2015 r. na tablicach ogłoszeń w RDOŚ w Gdańsku, na stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku oraz przesłane z prośbą o wywieszenie na tablicach ogłoszeń do Urzędu Gminy Krokowa, Urzędu Gminy Choczewo, Starostwa Powiatowego w Wejherowie, a także Starostwa Powiatowego w Pucku oraz opublikowane za pośrednictwem prasy – Dziennik Bałtycki z dnia 17 września 2015 r. Na wniesienie uwag i wniosków do projektu zmiany planu zadań ochronnych wyznaczono okres 21 dni. W tym czasie wpłynęły uwagi i wnioski Wójta Gminy Krokowa, pismo ORG.SEKR.135.2015 z dnia 12 października 2015 r.

Wniesiono następujące uwagi:

- 1. Nie zgadzam się na zapis stopniowego zamykania sieci melioracyjnej poprzez dopuszczanie naturalnych procesów zarastania i zamulania rowów gdyż takie działania powodują zagrożenie ryzyka powodziowego sąsiadującego terenu z działkami wymienionego w projekcie ochrony, np. dz. nr 181/2 obręb Białogóra stanowi część drogi publicznej - ul. Morska (główna droga dojazdowa do miejscowości jak i przez miejscowość aż do plaży). Zamykanie sieci melioracyjnej może spowodować brak drożności rowów przylegających do granic rezerwatu, które częściowo odbierają oczyszczone ścieki gminnej oczyszczalni ścieków w Białogórze. Ponadto wskazuję, że nie wszystkie numery działek są aktualne.*

2. *Brak jest możliwości wyłączenia części działki nr 361 na odcinku południowo-zachodniej granicy działki ewidencyjnej 23/1 do południowo-wschodniej granicy działki 9/1 z kategorii drogi publicznej oraz z użytkowania ponieważ jest to jedyny prawny dostęp komunikacyjny do terenów poza granicami rezerwatu.*
3. *Dopuszczenie możliwości zabudowy dla działek położonych w strefie 100m od granic rezerwatu z uwagi na fakt, że tereny te są silnie zurbanizowane. Projekt Miejscowego Planu uregulowałby sposób zagospodarowania z uwzględnieniem przepisów ochronnych (np. duża powierzchnia biologicznie czynna).*

Analizując powyższe:

Ad. 1) Nie zmieniono zapisów dotyczących stopniowego zamykania sieci melioracyjnej. Jak wyjaśniono wyżej w treści uzasadnienia, jedynym sposobem eliminacji zagrożenia jakim są melioracje, określone dla części siedlisk przyrodniczych w obszarze, jest ich zaniechanie bądź ograniczenie w znacznym stopniu. Ponadto, należy podkreślić, iż lokalizacja rowów, które przewidziane są do stopniowego zarastania, została wskazana w taki sposób, aby planowane działania nie miały wpływu na tereny położone poza granicami obszaru.

Zgodnie z uwagą numery działek ewidencyjnych zmieniono na aktualne.

Ad. 2) Nie usunięto z zarządzenia zapisu dotyczącego konieczności wyłączenia części działki ewidencyjnej 361 z kategorii drogi publicznej oraz użytkowania. Nie przyjęto argumentów mówiących o tym, że droga ta „jest jedynym prawnym dostępem komunikacyjnym do terenów położonych poza granicami rezerwatu”, gdyż stan tej drogi wskazuje, iż nie jest ona użytkowana. W chwili obecnej jej przebieg jest widoczny tylko na niewielkim odcinku, na pozostałym (pomiędzy wschodnią i zachodnią granicą rezerwatu) jest ona całkowicie zarośnięta, częściowo przez zarośla woskownicy europejskiej, a na jej trasie i obrzeżach stwierdzono występowanie kilku siedlisk przyrodniczych, m.in. bogate florystycznie płaty siedliska 6230 - górskie i nizinne murawy bliźniczkowe oraz 2190 - wilgotne zagłębienia międzywydmowe (ze stanowiskami ponikła wielolodygowego, rosiczki pośredniej i przygiełki brunatnej). Stan drogi wskazuje, iż od dawna nie pełni ona funkcji drogi gminnej, nie ma też takiej potrzeby, gdyż droga ta poza granicami rezerwatu przebiega terenami leśnymi, które nie są zurbanizowane.

Ad. 3) Nie dopuszczono możliwości zabudowy działek znajdujących się w buforze 100m od granic rezerwatu przyrody „Białogóra” tj. na działkach 23/5, 23/4, 431, 422, 423/2, 423/1, 34/1, 168/3, 169, 58/5-58/8, 571, 572, 573, 574, 582-597, 85, 86, obręb Białogóra. Obecnie, tereny te nie są silnie zurbanizowane. Poza tym, w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Białogóra, działki nr: 431, 430, 423/2, 423/1, 168/3m 169, 58/5, 58/6, 58/7, 58/8, 571, 572, 573, 574 objęte są strefą ochrony rezerwatu przyrody „Białogóra”, w której zgodnie z zapisami projektu miejscowego planu obowiązywać będzie „zakaz lokalizacji zabudowy na terenach położonych w granicach oznaczonej na rysunku planu strefy ochronnej rezerwatu”. Zapisy te są zatem zbieżne. Ponadto, nie widzi się podstaw, aby pozostałe działki nie objęte projektem miejscowego planu, a znajdujące się w strefie 100m od granic rezerwatu, tj.: 85, 86 nie zostały objęte analogiczną strefą.

Poza tym, nie wpłynęły inne uwagi i wnioski.

Powyższe uzasadnia dokonanie zmian w treści wcześniejszego zarządzenia, zgodnie z niniejszym projektem.

Projekt zarządzenia wpisano do publicznie dostępnego wykazu danych prowadzonego na stronie internetowej www.ekoportal.pl, pod numerem 658/2015.

Projekt zarządzenia został uzgodniony w trybie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525) z Wojewodą Pomorskim, pismem PN-I.0041.54.2015 z dnia 25 stycznia 2016 r.